

Grieffienummer :

Repertoriumnummer : 1805

Vonnisdatum : 06.09.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

L, licentiaat in de wetenschappen, geboren
wonende te
Belg.

Verdacht van: te , van 24 januari 1995 tot 10 december 2003.

als eigenaar

op het onroerend goed gelegen te , eigendom
van :

L, licentiaat in de wetenschappen, geboren
wonende te

ingevolge akte van 27/06/1975 verleden voor notaris met standplaats te

- Een parking in kiezelverharding (+/- 20m op 30m) in stand te hebben gehouden

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

VERBETERING EN AANVULLING:

Verdacht van te vanaf 24 januari 1995 tot 10 december 2003 een parking in kiezelverharding in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand door het volledig verwijderen van de kiezelverharding zodat het terrein terug landbouwgrond wordt.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 12/10/2004, nr. en anbtshalve ingeschreven.

Ontvangen : 65,53 euro. De Bewaarder (get.)

getuige getuige getuige

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- beklaagde, bijgestaan door Mr _____, advocaat te _____

*** *** ***

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd en aangevuld:

Verdacht van te _____ vanaf 24 januari 1995 tot 10 december 2003 een parking in kiezelverharding in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutionele elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale oep gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat hij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een parking in kiezelverharding heeft in stand gehouden.

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____.

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet).

Vermits de werken werden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, is art. 146, derde lid, niet van toepassing en wordt de argumentatie van beklaagde op dit punt verworpen als zijnde ongegrond.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 26 januari 2004 werd de regularisatie van een parking geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 30 september 2004 werd het beroep ingewilligd onder voorwaarde dat

- de hoogte van de beplanting (haag) beperkt wordt tot maximum 2 m hoogte;
- de gelijkgrondse berm (openbaar domein) vrijgehouden wordt van overhangende takken en de zichtbaarheid niet beperkt wordt;
- wordt voldaan aan de voorwaarden opgelegd in het advies van de stedelijke brandweer

Op 21 maart 2005 werd vastgesteld dat de beplanting nog steeds niet was ingekort.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rehtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

Rekening houdend met de vaststelling dat beklaagde inmiddels de toestand deels heeft geregulariseerd, wordt de volgende bestraffing opgelegd.

Nu beklaagde nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 6 maanden en de feiten niet van die aard zijn dat ze dienen bestraft te worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, kan aan beklaagde het voordeel van een uitstel van de opgelegde veroordeling worden verleend; op deze wijze wordt het hem ontraden dergelijke feiten in de toekomst te plegen.

4

De herstelvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 12 juni 2003.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

Nu aan de voorwaarden voldaan is, opgelegd bij stedenbouwkundige vergunning van 30 september 2004, is de vordering zonder voorwerp geworden.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 19.12.2003 art. 23

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (1ste euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en
nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK;

VERBETERT en VULT de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te vanaf 24 januari 1995 tot 10 december 2003 een parking in kiezelverharding in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.05.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

ZEGT dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende één jaar voor een deel van 200 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 83,40 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

STELT VAST dat de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur
zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
6 september 2005, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Afgevaardigd Adjunct-griffier.